

Fredagen den 22 augusti

Kommunal belöningsresa

Fyra toppolitiker i socialnämnden, varav en socialdemokrat, ska ut och resa. Tillsammans med fyra cheftjänstemän ska de på studieresa till Viborg i Danmark och Nevers i Frankrike. Pengarna finns, försäkrade nämndens ordförande Hans Håkansson (m) vid onsdagens sammanträde.

Det är ett ovanligt yttrande i socialnämnden. Där är oftast pengarna slut istället. Och borgarna har prutat hårt i den senaste budgeten.

50 000 kr

Borgarna, socialdemokraterna och miljöpartiet har beslutat att sätta sprätt på 50 000 kr. Vid arbetsutskottets sammanträde var det oklart vad man skulle studera. Men ämnet engagerade uppenbarligen ledamöterna och det var inget fel på förslagsviljan.

– Det är ju alltid intressant att studera hur man har löst den sociala omsorgen i Danmark, tyckte en borgare. En annan borgare menade skämtsamt att man kunde undersöka hur stora barngrupperna är på daghemmen i Frankrike.

Pengarna disponeras av socialnämndens tjänstemän, och det var först på en fråga från vpk som nämnden fick besked om kostnaden på onsdagens sammanträde. Då hade syftet med resan klarnat så pass, att det upplyste att Viborg i Danmark hade ett intres-

sant förändringsarbete på gång inom äldreomsorgen. Det tycktes vara ett oavvisligt intresse för Lunds kommun att ta del av de danska erfarenheterna. Vad den franska resan gällde var fortfarande höljt i dunkel.

Vpk-kritik

Vpks Olof Norborg menade, att om någon skulle åka till Viborg, så borde det vara de som arbetar direkt med äldreomsorgen. Socialdemokraterna var påfallande tysta, men efter en halv timmes hård kritik från vpk tröttnade en av dem och utbrast det som alla visste men ingen hade sagt:

– Låt cheftjänstemännen åka, det är det värda!

Det var en gratifikation och ingen studieresa.

Vpk tycker för sin del att vill nämnden studera dålig barnomsorg så går det bra att ta tåget till Bjuv, som är riksbekant för sin dåliga barnomsorg och sina stora barngrupper. De som tvunget vill åka utomlands kan passa på att på egen bekostnad ta färjan till Helsingör.

Gummiband i budgeten

Hur mycket pengar Lund har att röra sig med under det kommande budgetåret är ena månaden si, andra månaden så. När länsstyrelsen i juli hunnit granska knappt hälften av de deklARATIONER som lämnats i år, tydde prognoserna på att skatteintäkterna skulle bli 9,6 miljoner kronor lägre än man tidigare trott. När man efter semestrarna hunnit med

lite mer än hälften av deklARATIONERNA låg prognosen på 7,4 miljoner lägre.

På det här stadiet är det alltså omöjligt att veta hur stora kommunens inkomster kommer att bli för nästa år. Ändå drog sig moderaterna inte för att i förra årets valrörelse, just vid den här tiden, påstå att vpks förslag krävde en skattehöjning med fyra kronor.

Vid Hjertasjön

Knappt 50 lundabor (inkl några utsocknes) hade i år samlats till den årligen återkommande sommarveckan vid Hjertasjön i Lönsboda. Barnen var i majoritet.

Lägret blir mindre för varje år, men det behåller sin grundläggande struktur, som är att i tältlägrets form med kollektivt gemensamt arbete ägna sig åt samvaro med barnen. Men där vuxna ibland bryter sig ut och bildar diskussionsgrupper kring brännande problem i samtiden. De slappa stadskropparna byggs upp med volley, löpning och simning. Men efter lägret har man ändå gått upp i vikt på grund av många och rikliga måltider.

Barnen älskar att fiska abborre i Hjertasjön, som tycks bli fiskrikare för varje år som går. Även gäddor finns i denna behändig sjö. På dess vatten paddlar barnen kanot och de minsta trivs med att plaska på den långgrunda sandstranden. Vid lägerelden på kvällen sker någon sorts samling, vilket behövs eftersom barnen gärna förvildas flockvis i denna miljö. Sagor läses och i bästa fall berättas något kusligt medan dagens fångst grillas i staniolpapper.

Spökrunda och kabaré

Under veckan förbereder vissa grupper spökrundan, som är en kuslig vandring genom nattlig skog, och avslutningsfesten, som brukar ha kabaréform. Den förstnämnda hade som tema "Den ondsinta fastighetsägaren med emaljögga" och är för hemsk för att här berättas. Kabarén blev lyckad men kanske inte helt i klass med förra året, då tonåringarna frossade i kommunistisk självironi.

Vid utvärderingen var alla mycket nöjda med årets sommarläger, och man förvånades sig över att inte fler vill delta i denna billiga och sant kollektiva semesterform. Det kan finnas inskolningsproblem, det är alla medvetna om, men det problemet står man ju alltid inför när man ger sig in på något nytt. Funderar du på att delta nästa år och vill ha lite information kan du vända dig till nästa års sommarlägerplaneringsgrupp som består av Ann Schlyter, Kajsa Theander och Finn Hagberg.

FH

Förvildad barnflock på vpks sommarläger, här dock fångad i ett ögonblick av frid.

Miljögala i stadsparken lördag

Samtal med sagoberättare

Niovåningshotell vid Villa Sunna? Hu då . . .

August Lundbergs Byggnads AB har köpt den gamla snickarglädjesvillan Sunna i hörnet av Dalbyvägen och Tornavägen för ett par miljoner kr. Där tänker man bygga antingen hotell eller "vanliga" bostäder om nu hotellmarknaden skulle övermätta i Lund. Men priset på tomten gör att man måste bygga 9 500 kvm lägenheter för att få statliga lån. Det motsvarar ungefär hundra tre-rummare!

På stadsarkitektkontoret har man beredvilligt ställt upp och skissat på ett antal alternativ till hur tomten ska kunna användas – det ena hemskare än det andra. De flesta förutsätter att Villa Sunna rivs, och förslagen varierar från 4–5 ända upp till 9-våningshus tätt inne i parken – "för att skydda parkens uppvuxna träd". Mellan tomten och Hardebergaspåret i norr föreslås i något alternativ cirka 130 parkeringsplatser, utafalterade över den mark där det om våren växer så vackra vitsippor.

Förslaget är givetvis groteskt, och det skulle vara intressant att se vilka politiker som kan stödja ett sådant projekt. De måste nog ha rätt mycket is i magen.

För det första är villan – förvisso en överklassvilla – byggd som sommarnöje på 1880-talet och ritad av domkyrkoarkitekten m m Helgo Zettervall och därför av stort kulturhistoriskt värde. Att byggnaden inte åtnjuter något skydd beror nog mest på att den ligger utanför stadsplan och utanför stadskärnans bevaringsprogram. Dessutom är parken mycket säregen med sina uppvuxna träd, sin damm och falska ruin. Trädgården speglar den tidens ideal bland stadens borgare.

För det andra är det givetvis oacceptabelt att ett privat byggnadsbolag går in med sådana ideer och ställer krav på att få en stadsplan upprättad för en så hårdexploatering. Denna exploateringsiver dyker nu upp igen efter de lugnare åren på 70- och början av 80-talet.

Det är samma exploateringsiver som John Mattson har när de vill bygga ett jättelikt "servicehus för äldre" i den vackra parken i kvarteret Kråkelyckan, bakom Ribbingska sjukhuset. För den sakens skull har borgarna nu genomdrivit att den Quennerstedtska donationen ska permuteras för att tillåta denna utbyggnad. Att det innebär hårdexploatering av Kråkelyckan verkar borgarna bära gott om.

Vpk manar till kamp mot bägge dessa groteska förslag om att utplåna ett par av stadens sista oaser genom hårdexploatering och skövling av de uppvuxna parkerna. När det gäller Villa Sunna har naturligtvis kommunen inte utnyttjat sin förköpsrätt, utan ser tydligen gärna denna tomt bebyggas på privat hand. Varför inte bygga några mindre paviljonger i parken och låta detta bli Lunds första ordentliga vandrarhem?

Hässelholms kommun söker 34 000 kr till projektet "Sagan i förskolan", står det i morgontidningen. Avsikten är att "föra in berättartraditionen i förskolan. Barnen skall få öva sig i lyssnandets konst och få hjälp att uttrycka de tankar som sagorna väcker".

Men i Lund har det väl sen länge funnits något sådant, slår det oss. Och vi söker upp Maria Sundqvist.

Maria Sundqvist har medverkat i VB med recensioner och debattinlägg, och många i och utanför vänstern har observerat henne som dirigent för Lunds kommunistiska blåsorkester sedan fem år. Men nu gällde det sagorna.

Fånga uppmärksamheten

– Jodå, jag har arbetat med det som hässelholmsprojektet går ut på sen jag kom till Lund 1981, berättar Maria. Och dessförinnan lika länge i Stockholm. Då var sagoberättande något som kunde väcka undran och ibland skepsis. Nu håller det glädjande nog på att bli accepterat och populärt.

Det började med att jag som nykläckt dramapedagog kom till en stökig stockholmsförort med många oroliga och problemfyllda barn. Innan jag kunde få dem till något var jag ju tvungen att fånga deras uppmärksamhet. Det visade sig att sagoberättandet var ett oslagbart sätt att få barnen att glömma sej själva.

Folksagor och konstsagor

– Jag hade ingen direkt handledare eller förebild i berättandet och gestaltningen av sagor, fortsätter Maria. Däremot har man på biblioteken länge sysslat med att läsa sagor. Och en pionjär i sagoberättandet var Elsa Olenius, legendarisk barnbibliotekarie på Södermalm, som i de öppna och radikala åren närmast efter andra världskriget fick resurser att starta vad som nu är Vår teater med fjorton scener för barn runtom i Stockholm.

Elsa Olenius gav ut sagoantologier på Rabén & Sjögren, och de gav mej en grund. Jag byggde sen på den med att läsa och lära in mängder av andra sagor och myter från olika epoker och kulturkretsar: svenska folksagor, antik och nordisk mytologi osv. Det var jobbigt, men nu har jag en ordentlig fond.

Ett speciellt problem är konstsagorna, av H C Andersen, Selma Lagerlöf och andra författare. De är medvetet formulerade så där kan man inte nöja sej med att återberätta utan får plugga in texten ordagrant. Men vissa konstsagor är så bra att de självklart måste vara med.

Därmed är vi inne på vuxensagorna och sagoberättande för vuxna, som jag gärna skulle ägna mej mer åt. "Tusen och en natt" med sitt ofta erotiska innehåll är ju typiska vuxensagor.

Baba Yaga

– I Lund började jag samarbeta med Knitte Stenlund (flitig VB-tecknare, se fö notis under "Anslaget", red anm), och vi bildade tillsammans Sagoteatern Baba Yaga. Den kan karaktäriseras som en musikalisk dockteater. Men vi har inga traditionella stång- eller

kasperdockor utan bara antydningar på basis av bruksföremål. Barnen får komplettera dem i sin fantasi.

Dockorna är bra när det är stor åldersspridning på barnen. De små fångas av dockorna medan de äldre kan följa och gripas av handlingens röda tråd. Men på ett tredje plan måste vi agera för de närvarande vuxna – dagispersonal, dagmammor eller föräldrar. Är de vuxna ointresserade engageras heller inte barnen.

Det är ansträngande med stor åldersspridning. Men det är också positivt eftersom de mindre barnen både lugnar ner och tar intryck av de större.

Baba Yagas verksamhet är känd och etablerad i och kring Lund. Vi får också besök av skadespelare och seminarieelever som vill lära av det som vi gör.

Olika arbetsformer

– Jag har provat på flera olika arbetsformer i sagoberättandet. Tidvis har jag verkat ensam, och i två somrar jobbade jag ihop med Sara Granath inom ramen för Teater 23 i Malmö.

Den anknytningen var bra på flera sätt. Plötsligt fanns det en administratör som ordnade föreställningar och tog kontakter så vi slapp den tids- och energikrävande verksamheten. Annars handlar det ju om att sälja sej på en fri barnkulturmarknad, till skolförvaltningar, socialförvaltningar och andra köpare, eller till stipendiegivande instanser i kommuner och landsting.

Det skapar risker för omedveten opportunist. Ett tag var "fred" nyckelordet som gav pengar och engagemang. Nu är det viktigt att få med ord som "utveckling" och "kreativitet" i olika ansökningar. Men man lär sej också att hävda sin integritet och kräva respekt för sina arbetsvillkor.

Fast vad gör man när det kommer hundra dagisungar till en föreställning fast man avtalat om sexti, som kanske är det största

Maria Sundqvist, här i rollen som saxofonist.

antal man kan ha ögonkontakt med? Inte kan man säga nej till de fyrtil!

Spridning

– Men vi ska ju inte bara agera och berätta själva. Vi ska försöka sprida och stimulera en muntlig berättarkonst som är hårt trängd i de slagkraftiga massmediernas tid.

En del av vår verksamhet, t ex ute i Lomma, har varit avsedd att lära dagispersonalen att berätta för ungarna. Men jag tror inte på demonstrationer för ren vuxenpublik och alltför tydliga pek-pinnar. Så vi utverkade att vi fick spela för barnpublik, och så fick de närvarande vuxna ta upp och till sej vad de ville. På ett daghem började personalen själva spela upp en saga en gång i veckan.

Men det finns andra spridningseffekter också. En gång när en grupp sexåringar först fick höra sagan och sen vara med och spela den, lärde de den så väl och greps så starkt av den, att de gick ut och berättade den för småbarnen. En oplanerad och rolig effekt.

Nödvändig upprepning

– Stimulans och pedagogik kräver ju tid. Visst är det fascinerande för ungarna att komma till

Maria Sundqvist, här i rollen som dirigent.

erska

en riktig teater och få se maskineriet, och visst är det stimulerande med tex sagoförfattarbesök på daghemmen. Men viktigare är nog ändå att agerandet och berättandet blir en god vana, att vi får återkomma flera gånger.

För småbarn är alla gamla teater- och berättarknep nya, och bland annat därför är det så roligt att spela för dem. Ibland känns det tröttsamt, men nog ska jag fortsätta med sagoberättandet – som ju dessutom står för den säkraste inkomstkällan i mitt annars osäkra liv som fri konstutövare. Till våren hoppas jag bli a kunna syssla med ett berättarprojekt för mellanstadiebarn.

Opera och teater

Fast Maria Sundqvist sysslar med fler saker än barn och blåsmusik. Hon har nyss gjort libretto till en opera, byggd på en episod i Sara Lidmans Västerbotten-svit. Musiken skrivs av tonsättaren Jonas Forssell, som fö dirigerar vpk's blåsorkester i Stockholm, och premiären blir i vinter. Och så regisserar hon amatörteater.

– Ja, jag jobbar med Lilla Teatern. Jag behöver kontakten med vuxna. Det är mycket roligt med den blomstande amatörteaterverksamheten i Lund, fast det har sina sidor med de ständiga ankomsterna och uppbröten i i en genomströmningsstad som denna. Det vore roligt att jobba med en lite beständigare ensemble på nya Lilla Teatern. Och jag skulle vilja arbeta mer med kombinationen av teater och musik. Operaskrivandet har gett mej blodad tand.

Men i första hand är jag väl sagoberätterska. Barnen behöver sagorna och deras moral, tex att den lille kan besegra den store, bara han är modig och fyndig nog.

Ekonomidebatt: Magra år och feta

Hösten närmar sig och i Lund bör snart debatten om kommunens budget sätta igång. Innan dess ska förstas partierna internt ha dryftat det ekonomiska läget och lagt upp någon sorts strategi. Men inte ens i vpk Lund sker detta på något djupsinnigt sätt utan det blir mest den lilla kärnan av aktiva kommunalpolitiker som får ta ställning, även om det händer att en och annan fråga behandlas seriöst på medlemsmöten.

Veckobladet skulle kunna vara forum för en bredare debatt innan den slutliga linjen fastställs, vilket bör vara skäl nog för denna artikel.

Kommunens ekonomi måste ses i det större sammanhang som det ekonomiska läget i landet utgör. Därefter får man ta hänsyn till att Lund är en ovanligt gynnad kommun med bl a lovande investeringar i Sydafrika.

Genom att läsa Svenska Dagbladets börssidor blir man klar över att Sverige går på högvarv efter att för inte så länge sedan ha varit Europas sjuke man, som levde högt över sina tillgångar. Business Week skriver, att "... Sverige har blivit Europas industriella kraftstation nummer ett". Stockholmsbörsen ligger som internationell trea i kursuppgång under 1986.

Kanoner

På Harpsund möts män från staten och kapitalet i djupaste samförstånd. Här finns bl a P G Gyllenhammar som förklarar den goda svenska ekonomin med: "Det är ingen händelse att Sverige under det trettioåriga kriget tillverkade de bästa kanonerna." Kanske tänker han därvid på att även i dessa dagar går Boforskanonerna icke av för hackor och att den svenska vapenexporten bara ökar ju fler restriktioner som utfärdas.

Utlandslånen krymper i och med dollarns fall och bytbalansen förbättras. Nyss har Volvo gått ihop med General Motors för att bygga lastbilar i USA och (obs!) Volvo är den starka parten.

Trettitalspolitik

I Sverige tycks "man" alltså framgångsrikt ha rationaliserat industrin, skurit bort olönsamma delar (t ex Norrland) och transnationaliserat kapitalet, det är en förklaring till uppsvinget. En annan är att trettitalspolitiken, att staten under svåra år lånar upp pengar för att hålla folk i arbete, fortfarande fungerar.

Av detta kan man lära sig, att borgarna hade fel när de ville dra åt svängremmen under de magra åren och t ex minska den kommunala sektorn. Däremot har de rätt nu, om de vill föra en restriktiv utgiftspolitik, ty under feta år måste skulderna betalas igen för att det ska finnas något i ladorna när nästa cykliska nedgång i ekonomin inträffar. Det är alltid de svagaste i samhället som drabbas om ingen krisberedskap finns.

Och därmed är vi inne på debatten om kommunens ekonomi. Jag tror att vpk Lund för att vara trovärdigt nu bör hålla igen på kommunens driftsida så att skulderna kan betalas igen under de feta år som stundar. Samtidigt är det förstas viktigt att klargöra att vpk på sikt vill utvidga den gemensamma sektorn, till skillnad från borgarna som vill privatisera den.

Stram budget

Men det finns en stor risk att en stram kommunalbudget bara leder till en ökning av den privata konsumtionen. Första halvåret 1986 ökade handeln med 9 procent. Men nästan ingenting på matkontot, vilket hade varit positivt. Däremot 20 procent på radio och televisionssidan. Bättre då att öka skatterna och åstadkomma standardhöjning genom en bättre barnomsorg och minskade hyreskostnader. Emellertid, som framgått tidigare i denna text, är det viktigaste att stat, kommun och den individuella lundabon nu betalar igen sina skulder.

Mot dessa tankegångar kan givetvis invändas att vpk inte behöver ta ansvar för kapitalets ekonomi, men då överger vi vårt enkla bondförstånd och hamnar i demagogi, ty vi har ju trots allt accepterat det långsamma inväxandet i en socialism, vars konturer vi bara vagt kan skönja.

Finn Hagberg

Från det kommunala

FÖRHÄLNING ELLER OFÖRMÅGA

Frågan om kommunalstyrelser har under några år grundligt utretts av en kommitté, där alla partier i fullmäktige suttit med. Ledande i arbetet var den gamla majoriteten av socialdemokrater, miljöpartister och vpk-are. Efter den borgerliga segern i valet i fjor, blev det borgarnas modell för kommunalstyrelser som skulle genomföras.

Det vore rimligt att vänta sig att borgarna använde tiden då de var i minoritet till att arbeta fram ett alternativ till vänsterns förslag. Ett alternativ som de skulle kunna sjösätta när de själva kom till makten. Men borgarna använde tiden till att sitta med armarna i kors, och nu ska hela arbetet tas om från början. Det finns en styrgrupp som ska leda verksamheten på Norra Fälleden och i Veberöd. Men flera av de nya ledamöterna är inte tillräckligt insatta i frågan om kommunalstyrelser. Allt ska diskuteras igen: om det ska finnas områdeschef eller inte, vilka beslutsformerna ska vara, vilka kanaler det ska finnas för de boendes insyn och medverkan, vilka förvaltningar och arbetsområden som ska ingå etc. Samtidigt får styrgruppen inga resurser, inte ens en sekreterare. Är detta ett sätt för borgarna att förhålla och krångla för att till slut kunna spola hela idén om ökad demokrati? Eller är det enbart borgarnas vanliga oförmåga att styra kommunen rationellt och effektivt?

DÅLIGT SKÖTT

På socialförvaltningen visar den borgerliga ledningen ett nytt exempel på hur ineffektivt den styr kommunen. Chefen för barnomsorgen har varit frånkopplad sitt vanliga arbete för att undersöka vilka konsekvenser försöket med kommunalstyrelser får för personalen på Norra Fälleden. Men det finns inga direktiv om vilka arbetsuppgifter som försöksverksamheten ska omfatta. Barnomsorgschefens hela utredning blir fullständigt meningslös och är enbart ett slöseri med resurser.

De resurserna hade i stället behövts för att förbereda kommunen att ta över mycket av den psykiatriska vården och äldreården, som fram till halvårsskiftet låg under landstinget. Kommunen har från halvårsskiftet fått ansvar för rehabilitering och hemvård för många människor som tidigare bodde på landstingets institutioner. Samma sak gäller äldreomsorgen, där många sjukvårdsuppgifter lades över på kommunen den första juli i år. Inför dessa stora förändringar som man känt till i åratals och som betyder mycket för många människor, var förberedelserna i stort sett obefintliga.

Vpk-pris till Motlänken

Varje år delar Vpk ut ett pris till någon som gör stora insatser för miljön. Årets miljöpris har tilldelats organisationen Motlänken.

Överlämnandet av priset sker söndag den 24.8 kl 15 på scenen "Far i hatten" i Malmö Folkets Park, under medverkan av Marie Arehag från Motlänken och riksdagsledamot Viola Claesson, vice ordförande i vpk.

Motlänken organiserar som bekant motståndet mot "Gyllenhammars väg". Frågan är som bekant högaktuell nu då de danska och svenska kommunikationsministrarna ska träffas för att diskutera Öresundsförbindelser.

Engagera dej gärna i Motlänken. Börja med att komma till Malmö Folkets Park på söndag, där du också kan ställa frågor till Marie Arehag och Viola Claesson.

Protestläger i Barsebäck

Sen två veckor tillbaka finns ett protestläger vid Barsebäcks kärnkraftverk. Det består av ett trettital ungdomar som spontant stannade kvar efter miljölägret på Ven och Barsebäcksmarschen den 9 augusti.

I första hand är det meningen att lägret ska pågå till riksdagens öppnande i oktober men förlängning är inte utesluten, om det finns intresserade deltagare.

Lägret är en påminnelse dygnet runt, sju dagar i veckan, om motståndet, och sätter ytterligare press på regeringen att stoppa Barsebäck NU.

Stöd lägret genom att:

- 1) åka dit och sova över,
  - 2) sprida budskapet,
  - 3) skicka pengar, pg 483 78 48-3.
- Vi behöver folk, husvagn, tält, sovsäckar, virke mm. Kom ut och lämna eller ring/skriv så försöker vi ordna hämtning.

Kontakta Rune Persson, tel 042-137496.

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd erter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress: .....

Postnummer: ..... Postadress: .....

Skånes Venedig

Lund den 22.8.1996

Kära mamma!

Härmed några rader från
Lund.

Min första kontakt med staden
var besvärlig. När jag steg ut från
stationen höll man som bäst på
att muddra i Bankanalens. En in-
födning muttrade något om att
man aldrig blev färdig där, liksom
heller inte i "Canale Largo" eller
Bredkanalen. Men på en omväg
tog jag mej ut till Klosterkanalen,
där jag höll på att bli påkörd av
en blå vaporetto på linje 2, som
plaskade fram mot något som he-
ter Värpinge.

Så småningom kom jag till tu-
ristbyrån. Det är lustigt med
Lund, där som du märker gatorna
har bytt namn till kanaler. Turist-
byrån visade sej ligga vid Katte-
sund. Undrar vad det vattensträ-
ket kan ha hetat innan.

Där fick jag en broschyr och
kunde läsa om Lunds moderna
historia. Den tycks ha börjat med
en artikel av professor Reuter-
svärd 1986. Han klagade över en
ny skola som var byggd i veneti-
ansk stil. "Vilken kräsen globe-
trotter vill stanna mer än en tim-
me i ett skänkt Venedig utan
kanaler", undrade han.

Artikeln väckte förstämning i
Lund och skadeglädje i övriga lan-
det, där lundaborna ofta hölls för
stöddiga. Men så kom en ledamot
i kanal- och trafiknämnden (som
den numera heter) på en lysande
idé: varför inte förtäta stadens ak-
tuella prägel, helt enligt Reuter-
svärds tankar, och ersätta gatorna
med kanaler? Idén vann snabbt
anklang, och redan efter några
månader var grävskoporna igång.

Ekonomi var inget problem,
för fyllnadsmassorna såldes med
god förtjänst till den Öresundsbro
som (tyvärr) började byggas i
samma veva. Stadens befolkning
var entusiastisk, och den kunde
dagligen följa arbetets framsteg i
de återupprättade lokala teve-
sändningarna, "Lundakanalen".

Och turisterna kommer! Mäng-
der av gondoler svärmar runt med
nyfikna och nöjda besökare. Har
de tur kan de i ett palats vid Sto-
ra Lagunen få en skymt av stadens
mäktige doge, som heter Anders-
son och kommer från fastlandet
någonstans i öster. Han sitter f ö
kvar som doge trots att arbetar-
partierna vann en vacker majori-
tet i förra kommunalvalet. Men
man måste väga in faktorer som
"representationsförmåga" och
"bondslughet", ansågs det, och
inte låta sej styras av den ofta

overderhäftiga väljaropinionen.
Detta är en lokal sedvänja som in-
leddes vid domprostvalet 1986.

Fast allt är inte frid och fröjd
och harmoni. I dagens tidning lä-
ser jag en insändare om nattlig
buskörning med racerbåtar i Mär-
tensbassängen och Bankrännan,
där de boende störs av både bul-
ler och svallvågor. Och så finns
det ett stort projekt som upprör
många sinnen: Tempos Marina en
planerad parkeringsdocka i fyra
våningar. Försvararna säger att
handeln helt enkelt behöver fler
centralt belägna förtöjningsplat-
ser. Kritikerna talar bl a om olid-
liga köer vid slussningarna från
fjärde våningen, som väntas ta en
timme.

I går var det förresten en stor
protestdemonstration mot projek-
tet, och jag begav mej upp till Cle-
mendsdammen för att titta. Jag var
ute i god tid och såg i början bara
några hundra personer som lojt
stod och trampade vatten. Ja, me-
dlemmarna i blåsorkestern
gjorde inte ens det utan flöt om-
kring och höll sej fast i bastrum-
man. Men snart simmade allt fler
deltagare in från sidokanalerna, de
våta banderollerna höjdes med
texter som STOPPA TEMPOS
MARINA, och det hördes talkörer
där "Lund" rimmade på "gått på
grund". Med beslutsamma simtag
gled demonstranterna fyra och
fyra in i S:t Petri Kyrkodike, allt-
medan orkestern spelade "Water
Music".

En fascinerande stad är det. På
hörnet av Kyrkoflödet och Lilla
Gråbrödersströmmen såg jag en
spänstig man i sextiårsåldern (en
viss redaktör Hagberg, berättades
det) börja dagen med ett vackert
svanhopp från sitt sovrumsfönster
fyra våningar upp. Var annars får
man uppleva något sådant?

Mammas älskade

Grr

John Cages svarta böner

I somras hörde jag i radio att
tonsättaren John Cage (initiativ-
tagar till New Yorks Mythologi-
ska sällskap) rekommenderade en
gryta på svarta böner med lök,
soja och timjan. Bönorna läggs
förstås i blöt och kokas sedan un-
der lång tid. Det blir en ganska ful
svart sörja av det hela, som inte
går åt i första taget. Lyssna på alla
ljud omkring medan ni äter.

Böner kan köpas i den där ori-
entaliska affären på Lilla Fiskare-
gatan.

VBs tystnad

I höstens första nummer av
Veckobladet fanns en förstasides-
artikel som tog upp vpk's program-
kommissions arbete. Den verkade
lite inside så man började läsa
med förhoppningen att få reda på
något substantiellt om den teore-
tiska debatten i partiet, men det
enda som "avslöjades" var att det
kommer att stå mer om kvinno-
kamp och ekologi (självlklart) på
ett mer mångordigt sätt (mindre
självlklart) än i -72 års program.

Den viktiga frågan om leninis-
men avfärdas med "vi har inte
haft behov av att sätta in symbo-
liska ledord".

Det framgår av texten att pro-
gramkommissionen är splittrad
och att Lunds representanter för
ovanlighetens skull hamnat på ma-
joritetsens sida. Men varför är
kommissionen oenig? Det får vi
ingen förklaring på. Borde inte
VBs riviga journalister förmedla
sanningen i stället för att solida-
riskt bidra till den tystnad som
alla kommissioner vill arbeta un-
der. Eller ska vi trogna VB-
läsare behöva vänta till parti-
styrelsen skickar ut en auktorise-
rad upplaga av kommissionens
förslag?

Vetgirig

Svar: Obergerlig redigering

Om VB hade redigerats efter
borgerliga principer, med inrikt-
ning på personer, motsättningar
och sensationer skulle intervju-
artikeln om vpk's nya partipro-
gram givetvis ha sett annorlunda
ut.

Då hade vi slagit upp stort att
Jörn Svensson, som väl var huvud-
författare till 1972 års program
och tidigare varit auktoritativ ta-
lesman för programkommissionen,
inte blir kommissionens före-
dragande utan i stället Tora Fri-
berg eller Göran Therborn.

Vi skulle ha tagit fasta på de
cirkulerande uppgifterna om att
Jörn Svenssons eget förslag till
programtext till stor del blev ned-
voterat, och att han skulle tillhöra
minoriteten och reservanterna.

Vi skulle ha kontrasterat den
nuvarande enigheten kring ut-
formningen av programmets kvin-
nopolitiska avsnitt mot den tidiga-
re påtagliga oenigheten i centrala
frågor på området, manifesterad i
både interna och offentliga dis-
kussioner, och spekulerat över or-
sakerna.

Vi skulle ytterligare ha beto-
nat komplikationerna och oklar-
heterna i programförslagens fort-
satta behandling, och de farhågor

som har yppats om manipulatio-
ner.

Lyckligtvis är inte VB någon
borgerligt redigerad tidning.

Red

PS Lund har naturligtvis inga
"representanter" i programkom-
missionen. Desss ledamöter är
företsättningslöst utsedda av förra
partikongressen.

En POJKE,

Joels och Johns lillebror, född
den 7.8.

Gunte Hanse & Knitte Stenlund

BARNVAGN

köpes eller lånas. Monica & To-
mas, tel 129098.

VPK Lund. Medlemsmötet om
VB flyttat till den 2.9. Press-
stopp för 18 må 25.8.

BLÅSORKESTERN. Höstens
första repetition sö 31.8 kl 19
på Palaestra. Nybörjar & insko-
lingsgruppen Novetterna kl 18.

Kompol förbereder fullmäktige-
sammanträdet må 25.8 kl 19.30
på vpk-lokalen.

Detta nummer gjordes av Finn
Hagberg, Gunnar Sandin och
Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa num-
mer Finn Hagberg, tel 129098.